

Spørgsmål 10:

Hvorfor har amterne ingen udtaleret i henhold til § 3, stk. 2?

Svar:

Indledningsvis tillader jeg mig at henvise til bestemmelsen i lovforslagets § 15, hvorefter bl. a. planlægningslovgivning ikke berøres af loven. Da kommunerne imidlertid i vidt omfang er engageret i elforsyningsvirksomheden og samtidig også i de planlægningsmæssige, herunder især byudviklingsmæssige, problemer, som knytter sig til elforsyning, har jeg fundet det nødvendigt at lade disse være omfattet af høringspligten. Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 11.

Spørgsmål 11:

Finder ministeren ikke, at de kommunale organisationer er tilstrækkeligt repræsenteret i DEF, elektricitetsrådet samt som kraftværkernes interessenter?

Svar:

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, er i sin udformning identisk med den tilsvarende bestemmelse i det af min forgænger fremsatte forslag til lov om elforsyning. Jeg har forstået, at dette forslag var udformet efter forhandling med de berørte parter og udtryk for en afvejning af interesserne på området, en afvejning, som jeg har kunnet tiltræde. Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 1, hvoraf fremgår, hvilke problemer der gør sig gældende med hensyn til tilvejebringelse af enighed om afvejningen af de forskellige interesser.

Spørgsmål 12:

ad § 4. Hvilke krav vil der blive stillet til eneretsbevilling?

Svar:

I princippet vil der ikke blive større forskel på udformningen af en almindelig bevilling og en eneretsbevilling. Lovforslaget vedrører elforsyning, mens anden lovgivning regulerer de sikkerhedsmæssige og miljømæssige spørgsmål omkring anvendelse af kernekraft. På et enkelt område vil det imidlertid være nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser i eneretsbevillingen, nemlig for så vidt angår den organisatoriske til-

rettelæggelse af den i bemærkningerne til § 4 nærmere omtalte fællesvirksomhed. Når det i loven gøres til en forudsætning, at der kun kan gives eneretsbevilling til en enkelt bevillingshaver, vil dette forudsætte, at de 2 store elforsyningssammenslutninger ELSAM og KRAFTIMPORT når til enighed om etableringen af en sådan fællesvirksomhed, som kan sikre, at en eventuel kernekraftudbygning planlægges, projekteres og gennemføres ud fra landspolitiske hensyn. Dette har i givet fald også betydning i relation til lovgivningen om atomanlæg, hvor det forudsættes, at en bestemt virksomhed godkendes som bygherre af anlægget. Det interne økonomiske mellemværende mellem de 2 deltagende elsammenslutninger kan gøre det rimeligt, at der for hver enkelt værk etableres et byggeselskab. Som understreget i bemærkningerne til § 4 vil det imidlertid være en forudsætning såvel efter elforsyningsloven som også efter atomlovgivningen, at det er fællesvirksomheden, der er den ansvarlige bevillingshaver og bygherre.

Spørgsmål 13:

ad § 5. Har ministeriet kendskab til, hvor mange af de nuværende el-selskabers vedtægter, der vil kunne godkendes?

Hvilke krav vil ministeriet typisk stille til vedtægterne (bedes besvaret ved et udkast til vedtægter, der opfylder ministeriets krav)?

Hvilke frister vil man give el-selskaberne til at opfylde kravene?

Hvilke sanktioner vil for sen opfyldelse eller ikke-opfyldelse af kravene medføre?

Svar:

Handelsministeriet har ikke foretaget en gennemgang af de nuværende elselskabers vedtægter, og spørgsmålet vil derfor ikke kunne besvares. De krav, som typisk vil blive stillet til vedtægterne, kan ikke på nuværende tidspunkt fastlægges i enkeltheder.

Der kan dog peges på visse spørgsmål, der især vil kræve opmærksomhed fra handelsministeriets side. Fastlæggelsen af forsyningsområder og forsyningspligten for en bevillingshaver vil kræve, at der ikke i vedtægterne er modstående bestemmelser. De i min besvarelse af spørgsmål 1 nævnte strukturproblemer kan her komme ind i billedet. Det bemærkes, at en godkendelse ef-